

Bij het regiment ligte dragonders n°. 4:

Tot ritmeester der 2de klasse: de 1ste luitenant A. Thesingh, van het regiment;

Tot 2den luitenant-effectief: de 2de luitenant à-la-suite A. A. O. baron van Heerdt, van het regiment;

Tot 2den luitenant à-la-suite: de wachtmeester-volontair L. A. van Ittersum, insgelijks van het regiment.

Bij het regiment ligte dragonders n°. 5:

Tot ritmeesters der 2de klasse: de 1ste luitenants O. L. Graaf van Limburg Stirum, P. H. Baron Taets van Amerongen, beide van de afdeeling kurassiers n°. 3;

Tot 2de luitenants à-la-suite, de wachtmeester E. C. F. de Quay, mede van de afdeeling, en de kadet-wachtmeester A. C. van Rappard, van de Koninklijke Militaire Akademie, en tijdelijk dienende bij het regiment.

Bij het regiment hussaren n°. 6:

Tot ritmeesters der 2de klasse, de 1ste luitenants F. H. van Voorst, van de afdeeling kurassiers n°. 9 en J. A. Sasse van Yssel, van het regiment lanciers;

Tot 2de luitenants à-la-suite: de opperwachtmeester C. J. T. de Vvaha, van de afdeeling kurassiers n°. 1, en J. W. Köning, van de afdeeling kurassiers n°. 3, de wachtmeester-volontair J. Paulus en de korporaalvolontair C. A. E. A. van Panhuys, beide van het regiment lanciers, alsmede de kadet-wachtmeester H. J. Coster, van de Koninklijke militaire Akademie, en tijdelijk dienende bij het regiment.

Bij de afdeeling kurassiers n°. 9:

Tot ritmeester der 1ste klasse, de ritmeester der 2de klasse, J. W. Werner;

Tot 1ste luitenants: de cornet G. H. Hamming, en de 2de luitenants A. E. C. de Sturler de Frinisberg en J. Ringeling;

Tot 2de luitenants-effectief: de 2de luitenants à-la-suite F. W. Weidner en J. A. Veldhuis, alle van de afdeeling;

Tot 2den luitenant à-la-suite: de wachtmeester-volontair H. A. Tobias, van het regiment hussaren n°. 6.

Bij het regiment lanciers:

Tot 2den luitenant-effectief, de 2de luitenant à-la-suite P. A. J. H. Boreel de Mauregnault, van het regiment.

Bij het regiment ligte dragonders n°. 4:

Tot ritmeester der 2de klasse honorair, de voormalige 1ste luitenant G. A. G. Baron van der Duyn, thans volontair en ordonnans-officier van Z. K. H. den Admiraal en Kolonel-Generaal.

Bij het regiment hussaren n°. 6:

Tot 2den luitenant honorair: de korporaal-volontair J. O. B. Boreel, van het regiment.

Bij het regiment lanciers:

Tot 2de luitenants-honorair: de wachtmeesters-volontair Jhr. P. E. de Salve de Bruneton en W. C. Baron Snouckaert van Schauburg, alsmede de kadet-wachtmeester J. F. Gobius, alle van het regiment.

Aanmerkingen. In zijn n°. 6 beloofde *Spectator*, op de geopperde aanmerkingen eener noot, geplaatst in zijn n°. 4, bl. 26 terug te komen. Het daartoe in gereedheid zijnde artikel, komt nu echter te vervallen, daar juist bovenvermelde benoemingen de punten van bezwaar hebben weggenomen, die *Spectator* tot regtvaardiging van zijne vroegere gezegden zoude hebben aangevoerd.

Verscheidenheden.

KLEEDING EN ONDERSCHIEDINGSTEEKENEN DER GEREDELDE
TURKSCHER TROEPEN.

In de Weener Courant vinden wij het volgende over het bovengenoemde onderwerp:

Over het algemeen is de *sne* der kleeding bij alle korpsen dezelfde. De montering der Generaals, alsook

die der overige officieren, is rood van kleur, en met goud geborduurd; dit borduursel is, naar gelang der onderscheidene rangen, rijker of eenvoudiger.

De onderscheidingsteekenen, welke aan wederzijde der borst gedragen worden, zijn de volgende:

De Luitenant-Generaal draagt twee, met diamanten bezette, halve manen, in welker midden zich drie van diamanten gevormde sterren bevinden.

De Generaal-Majoor en de Kolonel, dragen dezelfde halve manen, de eerste met twee, de andere met eene ster.

De Luitenant-Kolonel heeft voor onderscheidingsteeken twee eenvoudige gouden halve manen, met ééne ster van diamanten.

De Majoor en Kapiteins dezelfde halve manen als de Luitenant-Kolonel, de eerste met gouden, de andere met zilveren sterren. De eerste en tweede Luitenants dragen eenvoudige zilveren halve manen, zonder sterren.

De Officiëren van gezondheid hebben licht blaauwe montering met karmozijn roode opslagen; de apothekers eenvoudige aschkleurige montering, zonder uitmontering.

De aspiranten bij den Generalen-Staf, dragen dezelfde montering als de Officiëren der Infanterie; doch met een verschillend borduursel, zonder halve manen. De leerlingen bij de rijsschool dragen eene scharlaken roode montering.

De kleeding van het voetvolk is, wat de snede betreft, volkomen met die der andere korpsen gelijk; de onderscheidene regimenten hebben echter verschillend gekleurde montering, zoo als donkere en lichtblauwe, roode en kastanje bruine, enz.

Het hoofddeksel is een *tulband* of grieksche muts, en de *Tequi* (eene glad om het hoofd sluitende muts), welke onder den tulband gedragen wordt, en van onder dezen met eenen rand te voorschijn komt. De schoenen zijn van rood- en turksch leder; de gordel is wit.

De Artillerie- en de Genie-troepen dragen roode montering met lederen gordels; de overige kleeding is als bij de Infanterie.

Het Infanterie-regiment lijfwachten draagt kastanje bruine montering, zeer rijk met zijde geborduurd.

Bij al de korpsen dragen de muzikanten blaauwe rokken, met roode kraag en opslagen, en met gele zijde geborduurd; bij de lijfwachten is dit borduursel van goud. De tamboers, pijpers en trompetters, zijn als de overige troepen gekleed.

De Kavallerie draagt *dolmans*, met bontwerk gevoerd, met vijf rijen witte knopen, roode opslagen en mamelukken broeken, van dezelfde kleur als de *Dolman*, en rooden gordel; het hoofddeksel is als bij de Infanterie, de tulband en tequi. De laarzen zijn van zwart leder, met zwart geleverde ijzeren sporen (Fransch model).

De vier Kavallerie brigaden dragen groene, bruine, donker- en lichtblauwe montering; de lijfwacht te paard, scharlakene roode.

Alle deze korpsen hebben daarenboven nog eene kleine montering van wit linnen, met blauwe uitmontering.

De Infanterie is met munitie-geweren, bajonet, sabel, patroontasch van gevernisd leder bewapend.

De Artillerie is insgelijks met geweren bewapend; doch heeft in de plaats van sabels, fascine-messen (Fransch model).

De bewapening der Kavallerie bestaat uit karabijnen, patroontasch, karabijn-riemen, sabel (Fransch model) en wit lederwerk.

Niet ten onrechte is elders opgemerkt geworden, dat de vruchten van het revolutionair beginsel overal dezelfde zijn, en dit alleen genoegzaam zouden wezen om den gelijken oorsprong der onderscheidene landberoeringen van dezen tijd te doen kennen. In een Leipzigs tijdschrift (*Blätter für literarische Unterhaltung*) vinden wij daarvan, in eenige anecdoten, betrekkelijk den laatsten Poolschen opstand, een nieuw bewijs. Als eene proeve diene het volgende, uit den mond van ooggetuigen opgeteekende, verhaal van het gedrag eens Poolschen regiments, hetwelk altijd in de bijzondere genegenheid en goedheid van den Groot-Vorst *Constantijn* gedeeld had.

» Het oogenblik der uitbarsting naderde. De zaamgezworenen hadden zich de medewerking van al de korpsen van het Poolsche leger verzekerd. Officiëren en manschappen, allen waren gereed hun bloed te storten, voor hetgeen zij de onafhankelijkheid van hun vaderland noemden. Alleen ten aanzien van het 4e. regiment verkeerde men nog in onzekerheid. Sedert vele jaren te Warschau garnizoen houdende, en het voorwerp der meeste behartiging en zorgen van den Grootvorst *Constantijn*, was dit regiment steeds buitengemeen door het Russische gouvernement beweldadigd geworden. Onder deszelfs officieren was slechts een zeer klein getal, dat van de zamenzwering kennis droeg, en deze waren allen nog zeer jong, en van ondergeschikte rangen. Er lag den Polen intusschen veel aan gelegen de gezindheid van dit regiment te kennen; want schaarde het zich aan de zijde der Russen, dan was er veel reden, om aan den goeden uitslag der onderneming te wanhopen. Om deze gezindheid te polsen, plakte men op de deur der kazerne een briefje van den volgenden inhoud: » Het vaderland rekent op den bijstand van al » deszelfs zonen; maar weet nog niet wat het vierde regiment zal doen. »

Dit had den 28sten November, den dag voor de uitbarsting, plaats. Het bewuste briefje werd den Kolonel *Boguslawski* gebracht, die onmiddellijk daarop al de officieren van het regiment bijeen riep, hun bekend makende, dat er snoode ontwerpen gesmeed werden. » Worden deze ontwerpen, » sprak hij » ver-

» wezenlijkt, dan reken ik genoeg op uwe erkentelijkheid jegens » en gehechtheid aan uwen doorluchtigen weldoener, den Groot- » vorst *Constantijn*, dan dat ik zoude kunnen onderstellen, » dat gij de zijde der opstandelingen zoudt kiezen. »

» Een diep stilzwijgen volgde op deze aanspraak. De officieren, ofschoon onkundig van den opstand, gevoelden wat er vermoed werd, en — in denzelfden oogenblik waren alle de weldaden van den Césarewitsch vergeten! *Boguslawski* getroffen door hun doodelijk zwijgen, liet zijne officieren gaan, zonder op nadere verklaringen bij hen aan te dringen.

» Toen 's avonds van den 29sten November, eenige geweerschoten het begin van den opstand aankondigden, en door de geheele stad de alarm-trom geroerd werd, kwam het gemeld 4e. regiment mede onder de wapens. De Kolonel bevond zich bij hetzelfde, en van deszelfs gezindheid thans verzekerd, plaatste hij zich met uitgestrekte armen voor de deur der kazerne, uitroepende: » Gij zult niet dan over mijn ligchaam uw post ver- » laten. » Deze houding en woorden wederhielden een oogenblik de reeds muitende troepen. Er bestond nog een schaduw van eerbied voor den Kolonel, die echter mede verdween, toen een der Kapiteins *Boguslawski* met forschen arm aangreep, en, met den uitroep: » het is thans geen tijd voor eene tooneel- » vertooning, » ter zijde wierp. Toen was het teken gegeven: het vierde regiment snelde met geveld geweer de straten op, ter ondersteuning der opstandelingen, die reeds met de Russische troepen binnen Warschau handgemeen waren.

» Het is overigens dit regiment geweest, hetwelk het levendigste aandeel in de volgende krijgsverrigtingen genomen heeft. Het was aan het hoofd van het 4e., dat *Chlopicki*, in den slag van Grochow, met roem een boschje verdedigde, door de Russen zesmaal herhaaldelijk aangevallen. Bij het Poolsche leger werd dit regiment het dapperste des geheelen legers genoemd. Overal was hetzelfde aan het hoofd, en leed ook onbeschrijfelijk veel. Viermalen was het ten naastenbij vernietigd en werd het telkens weder voltallig gemaakt uit de talrijke vrijwilligers, die de inlijving bij dat regiment als eene gunst verzochten. De officieren en manschappen werden, naar gelang hunner vroegere of latere inlijving door de benaming van 1e., 2e., 3e. of 4e. zamenstelling onderscheiden. »

In het begin dezes jaars heeft men, met het nieuw Fransch Artillerie materieel, eene proef genomen, met al de voertuigen eener batterij van het 7de regiment Artillerie, van Oberehnheim naar Barr, en van daar naar de eerst genoemde plaats over den St. Odolienberg te voeren, welke weg, voor deze voertuigen, door de bewoners dier landstreek, voor onbegaanbaar werd gehouden. Al de moeilijkheden van dezen weg heeft men echter overkomen, zonder dat eenig ongeval den marsch heeft gehinderd. Men voert dit als een bewijs aan voor de deugdelijkheid van het tegenwoordig aangenomen stelsel.

Bij de geheele Fransche Infanterie is het dragen van knevels bij Koninklijk besluit toegestaan geworden.